

ע"ס ח"ס

לחמולס בר-יוסף

שגל אחד

שגל אחד

3 ומח

שגל צד הצד

שגל אחד

צד

חודר

שגל

אז מקור

השגל

קנן - שגל אחד

שגל שגל

שגל שגל

שגל שגל

שגל שגל

שגל שגל

שגל שגל

בגובה מן הלח

אוסט קמח

16.9.84

Hamutal,

last night you frightened me,
i saw your face become
a featureless slope of boulders
without green
between
I saw you twist
the knife
in your self-inflicted wound
the wound you gave yourself
at the world's bidding

I saw you take
my love
and feed it to the monster
who has tamed you
I saw you lift your chains for proof
there is no God

soon I will see you mime
graciousness to the many
a mobile of smiles and tinkling tones of voice
forged in the furnace of rage and pain

I tried to find words for your grief
which is flesh of my flesh
I tried to find words
to call back the joy of song
that came to us both
between shatterings
to remember faith
to conjure the soul of my friend

but the good words lay dead at your feet
only these remained

This half-day past
I have spent with you in
thought - I write
several letters - no
good - hardly here -
The German poem
is a recent one by
Marked - I include
in because you
you recalled C. -
The second poem for
you is an echo of
one you wrote
for me

G-d help us
E

(later)

For Hamutal

Winter has lasted
a fall and a winter and a spring
and a summer and a fall and a winter
and now comes the spring
again

will there be resurrections with April
or only winterkill
laid bare

the trial is on
all witnesses will be heard though already
the world has sentenced love
to death

the executioners are lined up
with battle-axes
to do the work on each other

but turn your eyes from the spectacle
and deafen your heart to the sound
of overtaking footsteps
and come with me, quickly
there is time for one more walk
under the leaves

(cont'd)

--there is blood on your hands?
and on mine. plunge them deep
in the river of tears
and come on, quickly, across
the stream, they are there,

all of them, the ghosts
and ghosts-to-be, you can speak
to them, and they,
in their way, will answer.
Listen to them, let
me in, break the grip
of the Medusa's glance in the mirror, look deep
in your heart, there is the road
we must travel,

come, come quickly.

Esther
March 12,

198?

קִנְיָה

אִסְתֵּר דְּמִיָּין

וּבֵימֵי הָאֵלֶּן הָאֵל

הַיּוֹם הַרְבֵּיעִי

נִפְסַק הַחֲשֵׁמֶל

וְהָאֵמָּה יִשְׁבֶּה בְּעֵצֵי הַיָּם

כִּי אֵינֶנּוּ יְכוּלִים לִסְבֹּא הַרְעִיִן

שֶׁל הַדְּלִיקָה נֶרְוָה -

וְצִיבֵרָה עִם אֵלֶּה שְׂבֵאוֹ.

יֵלֶד נְחֻמָּה הִיָּה,

פִּינֶק אֶת הָרִיו,

לֹא הִגְלוּ אֶת פֶּסֶם.

גִּזְלֵי שֶׁבַע רִצָּה לְחֲזוֹר בְּשֹׁלֶבָה,

עֲשֵׂה מִצְוָה.

פֶּרֶק צִוְּיִים הִיָּה,

עִם סִבְלָנוֹ

לְחֲזוֹר מֵאֵה פְּעֻמִּים עַל פֶּרֶזָה שֶׁל אֶפֶן,

אֵךְ חֶרֶץ אַחֲרֵי רֵבֶה שְׂעָה מִמְּסִיבֵי הַכְּרֵה:

"אִיכָּס."

בְּמַחְבֵּה מִצְאוֹ

קֹדֶם שִׁמְרֵי אֲפֻרְסָקִים פֶּלֶח

שֶׁאֵל מֵהֶם קִצְבִי

עַל מִטָּה מִצְאוֹ

סֶפֶר פֶּלֶח:

"הָאֵצֶם כִּי צוֹר חֲבֵרֵי."

יֵלֶד מִחֻלָּה הִיָּה,

לִבֵּן הַיִּסִּיק מִסְקִינֵי

בְּכֵל זֶמֶר אֲמֵה

אֲנִי

הַצִּיִּקִי נִי.

למי ש'הלך מקדש

היה קנצרט קצר,
יצינו הקטן,
הגדול.

קמח
במזמרה הקטע הראשון
והלכנו.
השאר אומנו
לחכים עצלני
שלא יבואו.

כנראה
אשמו.
אבל גם אנה אשת.
היה לך סבלנות
לעבור אלף עצמים על פרצה אחת.
למה לא היגה לך סבלנות
בשבתנו.
עכשיו יש חור גזול
בשוליים.

ואנחנו אומרים
אל עבר החור:
סלח לנו.
נשאר על הקשר

הניגון.
נביה ערים
לעצורנו,
נאמין
לשתיקתנו.

נחכה כל יום עצלני
שיבואו.

אסגר קמחין

ה'אחרים במלוא

קוצם כל
יש לסלוח
להם.
לא לשנוא אדם על בן
משפחה.
לא לבלבל בערך
האובד.
ולא לשנוא את עצמנו
אך לא להרחיק מאהרי
מאשה.
כי כל ע'ב אנחנו ח'ים
אנחנו אחראים
על הכל. יש לקרוא
את מנהגיהם,
לעקוב אחרי ס'מיהם
האחרונים. לשמוע
את הסע'ול.
ולחזק
כמו אבן קטנה ג'ב שמאל
שב'ה
לא לקבל את העולם
נאל שח'א.
זה. לא לעבר אחרים
אבל קצב קצב
להש'ר ג'ע.

